

Μετά τα γεγονότα της Πλάταιας, οι Λακεδαιμόνιοι παράγγειλαν στους Πελοποννήσιους και στους άλλους συμμάχους τους να ετοιμάσουν στρατό και εφόδια - όσα θα ήταν αναγκαία για εκστρατεία σε ξένο έδαφος - για να κάνουν εισβολή στην Αττική.

Καθώς η καθεμιά από τις πολιτείες συμπλήρωνε, μέσα στην ταγμένη προθεσμία, τα όσα έπρεπε να ετοιμάσει, έστελνε στον Ισθμό τα δύο τρίτα του στρατού της. Όταν συγκεντρώθηκε όλος ο στρατός, ο βασιλιάς των Λακεδαιμονίων **Αρχίδαμος**, αρχιστράτηγος της εκστρατείας, συγκάλεσε όλους τους στρατηγούς και όλους τους αξιωματούχους των συμμάχων και τους μίλησε. Στη συνέχεια έστειλε στην Αθήνα τον Σπαρτιάτη Μελήσιππο του Διακρίτου για να μάθει μήπως οι Αθηναίοι βλέποντας τον εχθρό να βρίσκεται κιόλας κοντά θα ήσαν περισσότερο ενδοτικοί. Εκείνοι όμως δεν τον άφησαν να μπει στην πόλη και τον έστειλαν με συνοδεία μέχρι τα σύνορα. Οι Βοιωτοί έστειλαν και εκείνοι στους Πελοποννήσιους όσο πεζικό και ιππικό είχαν υποχρέωση να παραχωρήσουν στη κοινή εκστρατεία και με τον υπόλοιπο στρατό τους πήγαν στην Πλάταια και κατέστρεψαν τα χωράφια

Οι Αθηναίοι είχαν ήδη αρχίσει να μεταφέρουν από τους αγρούς τους μέσα στα τείχη τα γυναικόπαιδα και όλα τα κινητά τους, ακόμα και τα ξύλινα εξαρτήματα των σπιτιών τους. Τα πρόβατα και τα υποζύγια τα έστειλαν στην Εύβοια και στα κοντινά νησιά. Ταυτόχρονα οι Αθηναίοι ετοιμάζονταν για πόλεμο, συγκεντρώναν τις συμμαχικές δυνάμεις κ' ετοιμάζαν εκατό καράβια για να κάνουν επιδρομή στην Πελοπόννησο.

Ο στρατός των Πελοποννησίων προχώρησε και έφτασε στην Οινόη της Αττικής από όπου επρόκειτο να εισβάλουν. Στρατοπέδευσαν εκεί και ετοιμάστηκαν να χτυπήσουν το τείχος με πολιορκητικές μηχανές και άλλα μέσα. Η Οινόη, που βρίσκεται στα σύνορα Αττικής και Βοιωτίας, ήταν οχυρωμένη και οι Αθηναίοι την χρησιμοποιούσαν σαν φρούριο σε περίπτωση πολέμου. Έκαναν επίθεση εναντίον της Οινόης και δοκίμασαν διάφορα μέσα χωρίς να μπορέσουν να την κυριεύσουν. Προχώρησαν από την Οινόη κ' έκαναν εισβολή στην Αττική.

Αφού στρατοπέδευσαν, άρχισαν να καταστρέφουν την Ελευσίνα και το Θριάσιο πεδίο. Σε μια τοποθεσία που λεγόταν Ρείτο, έτρεψαν σε φυγή το αθηναϊκό ιππικό. Μετά προχώρησαν από την Κρωπεία οδό, έχοντας δεξιά το Αιγάλεω κ' έφτασαν στις Αχαρνές, τον μεγαλύτερο δήμο της Αττικής. Εκεί οργάνωσαν στρατόπεδο κ' έμειναν πολύ καιρό καταστρέφοντας την ύπαιθρο.

Ο Περικλής πίστευε ότι δεν έπρεπε οι Αθηναίοι να βγουν έξω από τα τείχη για να δώσουν μάχη και έτσι δεν βγήκε κανείς. Έστελνε όμως αποσπάσματα ιππικού, συχνά, για να εμποδίσουν τον εχθρό να πλησιάζει πολύ και να καταστρέφει τα κτήματα που ήσαν κοντά στην πολιτεία. Έγινε και μια σύντομη μάχη ιππικού στα Φρύγια, όπου χτυπήθηκαν μια ίλη αθηναϊκού ιππικού ενισχυμένη από Θεσσαλούς με το ιππικό των Βοιωτών. Στη σύγκρουση αυτή οι Αθηναίοι και οι Θεσσαλοί αντιστάθηκαν καλά ως τη στιγμή που αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν, όταν οι Βοιωτοί οπλίτες πήγαν να βοηθήσουν το ιππικό τους. Στη συμπλοκή αυτή σκοτώθηκαν λίγοι Αθηναίοι και Θεσσαλοί. Τους σήκωσαν την ίδια μέρα χωρίς να ζητήσουν εκεχειρία.

Το θεσσαλικό ιππικό είχε σταλεί στην Αθήνα σύμφωνα με την παλιά συμμαχία που είχαν. Είχαν έρθει Λαριισαίοι, Φαρσάλιοι, Παράσιοι, Κρανώνιοι, Πειράσιοι, Γυρτώνοι και Φεραίοι. Αρχηγοί τους ήταν οι Λαριισαίοι **Πολυμήδης, Αριστόνους** ο καθένας αντιπροσωπεύοντας το πολιτικό του κόμμα, και ο Φαρσάλιος

Μένων

. Και τα άλλα τμήματα είχαν το καθένα τον αρχηγό του.

Οι Πελοποννήσιοι, βλέποντας ότι οι Αθηναίοι δεν έβγαιναν να δώσουν μάχη, σήκωσαν το στρατόπεδο από τις Αχαρνές και άρχισαν να καταστρέφουν μερικούς από τους άλλους δήμους μεταξύ Πάρνηθας και Βριλησσού (η σημερινή Πεντέλη). Οι Πελοποννήσιοι έμειναν στην Αττική όσο είχαν προμήθειες και μετά έφυγαν προς τη Βοιωτία παίρνοντας άλλο δρόμο από εκείνο από όπου είχαν έλθει. Περνώντας από τον Ωρωπό ερήμωσαν τον τόπο που ονομάζεται Γραϊκή γη, την οποία καλλιεργούσαν οι Ωρώπιοι, υπήκοοι των Αθηναίων. Όταν έφτασαν στην Πελοπόννησο διαλύθηκαν και γύρισαν ο καθένας στην πολιτεία του.